

ДЕПУТАТЛАР КУНИ

Чилонзордаги ўн уч минорайонда депутатлар гуруҳларини шайлаб турбди. Бу депутатлар район ва шаҳар Советларининг депутатларидан ташкил топиб, улар маҳаллий ҳал қиладиган, ягона план бўйича сайлов округларида ишларини уюштирадилар.

Чилонзор район иккунча комитети ўтказган навбатдаги депутатлар кунини ана шу

группалар фаолиятини янада таномиллаштириш масалаларига бағишланди. Бу ерга тўпланган кишилар ана шундай депутатлардан бирининг ҳақиқатини — район Советининг депутати Н. П. Гагдуровнинг сўзини эди қизини билан тингладилар. Шу кунларда, деди у, ўзининг минорайондаги депутатлар ўз қиёқат-этиборларини зилзила оқибатларини тугатиш учун курашга қаратмоқдалар. Улар зарар кўрган уйлариинг ремонтини ўз назорати остига

олиб, кўпгина яхши ишларининг ташаббускорлари бўлиб чиқмоқдалар. Тошкентлик машҳур темирчи Шоахмуд Шоахмудов ва унинг хотини Баҳри опа шаҳарликларга ватанпарварлик қаҳриги билан мурожаат қилиб, уларни бошпанасиз қолган кишиларни ўз уйларида қиратишга даъват этганларда, депутатлар ана шу темада сайловчилар билан суҳбат ўтказдилар. Эндиликда минорайонда Шоахмудовлар из-

дошларининг сояи кун сайин кўпайиб бормоқда. Депутатлар янги Тошкентнинг бунёд қилиш учун қардош республикалардан келиб, қодирли шаҳарлардада яшайдиган орасида тез-тез бўлиб турадилар. Улар бондорларга маданий-маиший хизмат кўрсатиш соҳасидаги камчиликларини бар-тароф қилишга ҳаракат қилмоқдалар. Бошқа бир депутатлар гуруҳининг вакили — учинчи нон заводиинг инженери

А. Шонетовлар зилзила оқибатларини тугатишга депутатлар анти шиткор эътиборларини айтиб берди. Чилонзор район иккунча комитетининг раиси М. Г. Белоногов депутатлар олдига «Тошкент Черемушкин уи йиға тўди» деган темада доилда қилди. Чилонзор тур-рисидати қисқа метражлик фильм доилда учун ўзига хос кўргазма бўлди. Бу фильмни Тошкент ҳужжатли кино ходимлари тайёрлаган.

(ЎЗАТ).

ЎЗБЕК ЙИГИТ-ҚИЗЛАРИ—РУС ТИЛИ МУТАХАССИСИ

САМАРҚАНД. («Совет Ўзбекистони» мухбири). Москва, Ленинград, Киев, Житомир ва мамлакатдаги бошқа олий ўқув юрталарининг коллективлари ўзбек йигит-қизларидан рус тили ва чет тиллари бўйича мутахассис надрлар тайёрлашга ақтия қиришдилар. Шу муносабат билан РСФСР ва Украина олий ўқув юрталарининг қабул комиссиялари Самарқандга келишди. Комиссия Сурхондарё, Қашқадарё, Бухоро ва Самарқанд областларидан 400 ўзбек йигит-қизларини ўқишга қабул қилади.

ХУШХАБАРЛАР

Самарқанд райондаги тажрибали сабаботчи Шермамет Қурбонов мисли кўрилмаган мўл помидор ҳосили етиштирди. Икки марта териб олишда ҳар гектардан 437 центнер помидор интиштирилди.

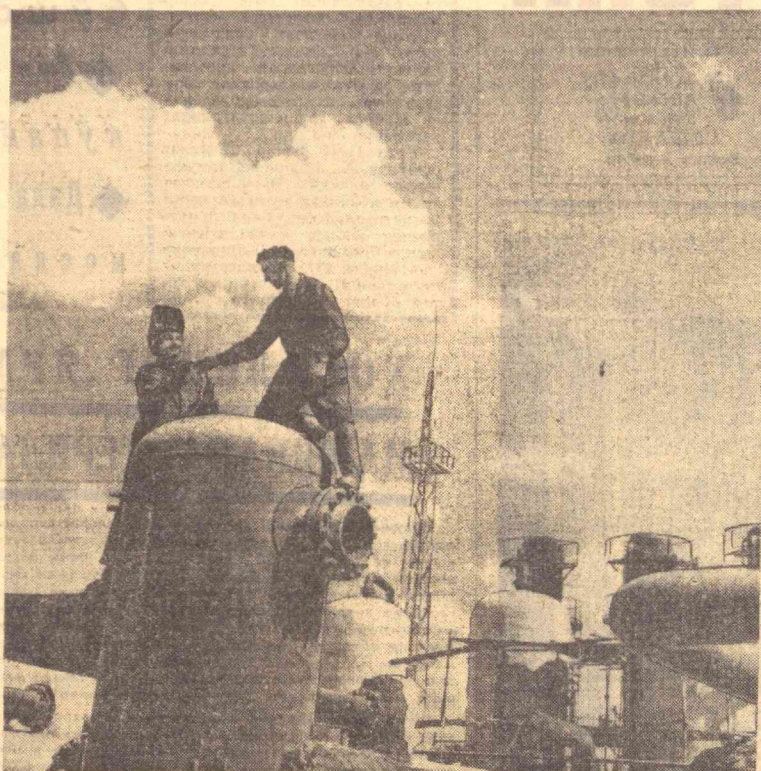
«Москва» колхозининг Шермамет Қурбонов бошлиқ экстенсив сабабот өтказиб бериш йиллик планини Самарқанд районда биринчи бўлиб ба-жарди.

114 километр узунлидаги янги магистрал коллекторнинг биринчи навбати. Қорақалпоғистон деҳқонларига хизмат қила бошлади. Ернинг захини қочирадиган бу коллектор Чимбой ва Кегейли районлари далаларини кесиб ўтиб, шўр сизат сувлариини сугориладиган зонадан ташқарига чиқариб ташлайди, ерларнинг мелiorация ҳолатини яхшилайди.

«Узводстрой» трестининг механизаторлари қурилишда зўр гайрат билан меҳнат қилдилар. И. П. Пекшев, Б. Камолов, Ю. Сайтмуродов бошлиқ экскаваторчилар бригадалари ўзларининг ойлик нормаларини иккунча барабар ошириб ба-жардилар.

Пахтаерол райондаги «Славянка» посёлкисининг аҳолиси қишлоқда қурилган бир чиройли бионини «Бахт уйи» деб аташди. Бу — бежиз эмас. Янги бино янги урф-одатлар ва анъаналарини пропаганда қилмоқда. Бу ерда келин-кувдин кўтлайдилар ва янги туғилган чақалоқни рўйхатга оладилар, кўп болали оналарга орден ва медаллар топишрадилар, ашларнинг пахтакорлар сафига қўшилиш тантанали маросимларини ўтказадилар.

Ҳозирги вақтда Сирдарё областида 13 та ана шундай «Бахт уйи» бор, яқин йиллар кчда бундай уйлариини барча қишлоқ Советлари ҳузурида қуриш кўзда тутилади. (ЎЗАТ).

Бухоро области. Газли қонида янги технологияни усқунчалар монтаж қилинмоқда. Суратда: мамлакатдаги энг йирикзангор олов қонида гайрат кўрсатиб ишлаётган электр паявандчилардан Виктор Минрошинов ва Собит Абсаломов ўртоқлар. Улар сменга топиш-риқларини ошириб адо этмоқдалар. А. УСМОНОВ ФОТОСИ. (ЎЗАТ) ФОТОХРОНИКАСИ

Улуғ Октябрнинг
50 йиллиги олдидан

ЎН САККИЗГА

КИРМАГАН КИМ БОР?

СССР Мудофаа министрлигининг ҳарбий нарийбети «Юмосмоллар» деган серия билан ўттиз баҳодирнинг ўттиз йигит-қизининг суратини альбом шак-лида босиб чиқарди. Қатрада осмон аниқ аздай дейдилар. Шунга ўхшаш ана шу альбомда, бу олдид сурат-ларда комсомолнинг шонли қаҳра-монлик тарихи. Ватанимиз фарзанд-ларининг тақдирини ўз ифодасини топган. Альбом саҳифаларини ярақ-сангиз, Арнабий Гайдар, Қурбон Дурди, Зоя Космодемьянская, Алек-сандар Матросов, Олег Кошевой, шу-нингдек Розахон Назированинг ҳам сурати бор.

Суратининг остида қисқа қилиб қу-либ қўйилган аниқ қўйилган: «1934 йилда туғилган, 1917 йилда комсомол-га биринчи бўлиб кирган Ўзбекистон қизларидилар. Ўрта Осиёда Совет ҳокимиятининг ўрнатилиш учун фаол қатнашган, 44 орденларига ишлаган. 1920 йилда Бухоро Халқ Республика-сининг 13-ўқчи қорғуси алоҳида бў-дини ихтиёрга юборилган, кейин 11-оттиқ дивизия составида босмачилар-га қарши жангларда қатнашган. Тил-ни, миллий урф-одат ва турмушини яхши билиши, ҳар қандай шароитда вазиятни тез пайқаб олиши унга ях-ши разведкачи бўлиш имконини бер-ди. Розахон топиб келган маълумот-лар босмачи бандаларини тор-мор қилтиришда операцияларни муваффа-қиятлик амалга ошириш учун ёрдам берди.

Розахон Назирова граждандар уру-ши тугатилган кейин Ўзбекистонда хотин-қизларини озолинка чиқариш, қон-қоз тўзиш соҳасида катта ишлар қилди. Ҳозирги вақтда у шахсий пен-сионери.

Роза онанинг бир кунлик ҳаётини, икки-юлчи шойшўрат, билан тўлган бир кунлик ишни азаман десангиз, шунинг ўзиёқ бир китоб бўлади. Ахир, мана бу биринчи сурат 1922 йилнинг январияда ёзи қилмасида Қоракўмда олинган эди. Уша келда эн-ди 18 га кирган мард ўзбек қизи босмачиларга қарши отланган мард йигитлар, халқинининг аёли ўғлон-лари сафига кириб, Ўроҳимовнинг қу-яиб Вухордан Душанбага кетётган эди. У пайтда 11-дивизиянинг 61-

полкида Роза Назировани билмаган, унинг довораклигига қойил қолмаган ҳеч ким йўқ эди.

Ҳозирги Андижон области Задарё районининг Гуртена қишлоғида ту-ғилган қамбағал деҳқон қизи қайдо-қилиб бу ерларга келиб қолди, қан-дай қилиб у ўз тақдирини қиёра Ар-мия, қизик гвардиячилар тақдирга би-ляй қамбарчас боғлади, дерсиз.

1916 йил, ҳали она сўти оғидан кетмаган, уи қулидан бир гули очил-маган Розахонни бой-амалдорларнинг майаллари ўғирлаб кетишди. Мушти-пар она, бечора ота дод-фарёд қи-либ чор атрофга чопилди. Дераги қи-қаттиқ, осмон-айроқ эди. Дераги қи-қаттиқ қолар деб кўп кутинди, бўлма-ди. Қизининг тирикчилигидан умидини узган ота-она уни ўзига чиқаришди.

Соҳибжамоллиги бошига бало бўл-ган Розахон она Қўқонда бир вақт-тининг қафасида тутқунлиқдан қий-налар, тақдирини қарғаб, қонлар ю-турди. Розахонни ўғирлаган тош-бағирлар унинг бахтини ҳам ўғир-лашмоқчи бўлишди. Айтмоқчи, Роза-хонинг, олдид қамбағал деҳқон қи-зини, бахти бормиди, бу бахт ўтми-шида палахмон тошидай отилган, кам-ситилган, таққирланган, ҳуқуқи, шон-шарафни ерга урилган маъсум, бе-ғу-ноҳ ўзбек қизларига қулиб боқмак-нидир? Улар асрлар мобайлида ўз бах-тларини, бахт юлдузларини излаш-гани билан тополмас эдилар...

«Аврора» крейсерида отилган тўп садолари вагини-замоналарни тит-ратди. Истибод тахти қуфалқун қи-линиди. Ленин офтоби тугайли отган Улуғ Тонининг ҳаётбахш шабадаси Ўзбекистон вагинига ҳам етиб кел-ди. Розахон ҳам тутқунлиқдан қуту-либ озолинка тарофдорлари сафига, халоскорлар сафига келиб қўшилди. Комсомол сафига ўтди. 1919 йилда Пастагармоннинг Жумоазориде Қоракўмде қўрбонининг қалласераси-ри отилиш комсомолнинг минг қи-яй-налар билан қўлга тушириб, дорга осаман деб турғанда, комсомар Раҳ-мат маъсум Носиров, милиция бошли-қи Аҳмад Қобилон, алоҳида бўлиб бошлиқини Наужинский, бош қиймиде бешқиррали қизил юлдуз орлаб

турган гвардиячилар Розахоннинг бўйига солинаётган сиртқонни ке-сиб ташладилар.

Тошкент области, Янгйўл ша-ҳар, Самарқанд қиёчасида 113-у-нинг 3-қаватидан ҳар тонг жу-ройий бир аёл қизиб келаятганлиги кўраси. Бу уша Роза опа Назирова Эндиликда унинг набиралари комсо-мол, ёшда.

Олдид деҳқон қизини граждандар уру-шин тамом бўлгандан кейин қишлоқ Советининг раиси, Чинобод райо-н партия комитетининг секретари бў-либ ишлади. Ота касбининг пахтаче-лигини улуғлаш учун курашиб, яхлит майдонларда жаллон урди. Республи-камизда гўзани теканика қилиш ҳам мана шу оташ юрак аёл номи билан боғлангандир.

Комсомол тарбиятини топган Роза-хон опа Михаил Иванович Калинин, республикамизнинг биринчи прези-денти Ёлдош ота Оқунбобоев, Совет Иттифоди Маршалли Семен Михай-лович Вудений, шунга ўхшаш атоли-да давлат арбоблари билан учрашиб, улар билан суҳбатлашган, суратга тушган. Жанговар, шавкатли хизмат-лари учун «Хурмат белгиси» ордени ва ўнлаб ҳар хил фахрий ёриқлар билан мукофотланган.

Роза опа Назирова расмий пенсия-да бўлса ҳам, хамшиша ҳаёт қозониде меҳнат аҳли билан баббаравар қай-наб, ҳаёт томири уриб турган барча жабҳаларда элмиз билан баббара-вар одим отляпти.

Кузаксиз баҳор, сўямайдиган гўл, қаралинчи билмайдиган умр борми? Шундай умрлар бор. Шундай бахт-лувсан бўлган кишилардан бири бахтинг миллионларнинг бахтида деб, озолинка, урғучи хамшиша интигил, ҳуқуқсизлик қафасларидан қутултиш учун ўзиде аёқийи ирода борлигини ҳис этган, инсон деган ном мағзур жаранглатилиш амалда кўрсатиш учун иншларини ҳам, нафасларини ҳам чил-парчин қила олган мана шу она-хонимиздир.

Ўн саккиз ёшга кирмаган юм бор? Ўн саккиз ёшдаёқ тилларда дoston бўлиб, комсомоллик жасорати, мато-натия хамшиша сақлаб қолган чин инсон деб шунини айтадилар.

ҲАМИД НУРИЙ.

МАИШИЙ ТЕМАДА

ТУРИ КАМ, СИФАТИ ПАСТ

Овқатланмиш учун Ленин номи-ли ишчилар кооперативининг 1-ошхонасида қирдик. Зал нихо-ята ифлос. Ерга қороз парча-лари, суюқ, нош ўшоқлар, бўш ишчилар сочлиб ётбди. Того-радаги сарғайиб қолган суда стаканлар чайилмоқда...

Бир столи тозаллаб ўтирдик. Меню йўқ эди. Орадан анча ўт-ди. Овқат берувчи Залия Гало-ева келавермагач, бориб ундан қандай овқат борлигини сўра-дик. У келтирган таомларни еб бўлмади. Гўшт ҳидлини қол-ган.

Бош ошпаз Н. Асомовга ош-хонадаги мазкур камчиликлари-ни кўрсатиб, нега эйтибюр бер-масликларини сўрасан, у «бил-мадим» деб елка қисади.

Бундай этиборсизлигини кооперативнинг бошқа қорхонала-рида ҳам кўрамиз. Маиший хиз-мат ходимларининг бу қилмиш-ларига кооператив раиси А. Аминов ва умумий овқатланмиш бўлимининг муддир К. Хусай-нов ўртоқлар мана дердилар!

М. РАХМАТОВ.

Нурота район «Илгор чорва-д» газетасининг ходими.

Юракка гулгула тушди. Сабаба-ни кейин айтмаган. Бориники, машинист, ёрдамчиси бўлиб ишлаш менга маъхўр бўлмади. 1958 йили шу Бахш дарёси бў-йида қурилган Бош ГЭС қу-рилишига бордин. Сантехник бўлиб ишга кирдим. Ҳозирги Калининобод шаҳридаги барча уйлارга водопровод ланисин олиб келтириш бўлимининг брига-дамиз. 1961 йилга келиб Бош ГЭС тўла ишга тушди. Биз учун иш деярли қол-мади. Уч киши — мен, тожик йигитлари Каюл Ражабов, Ка-мол Ҳаммаев билан нолчилик Норакака йўл олди. Норакака келиб аввало туннель олдига очиди. Сўнг туннель қазиниш қиришди. Дарёни тўсдик.

Ҳаёлимни бир масала ўзига тортди. Қизик кишилар, олдид ишчи қарбарлик лавозимига кўтарилса, қанчалик қувноқ-нидир, нега Мўминжон ака ма-шинист ёрдамчиси бўлиб иш-лашдан воз келди? Нега? Саба-бонини сўрашардим. У менга галати қараб қўлди. Чап қўл-тинига қистириб олган китоб-дафтарга ишора қилгандай бўлди.

Машинист лавозимиде ишламаганимнинг боиси шунки, мен паровозини шунчалик бил-маган, илмий-техника қўлдан назаридан билмасдим. Бор-йў-чи учинчи синф — маълумотим бор эди. Ҳозирги замон ўзини-чига аёниб, илмийни қоплан даври техника даври. Мен учинчи синф маълумотим билан узоққа бароламаслигимга қўзим эгиди. Шу сабабли...

Ҳозир неча ёшдасиз? — Уттиз егиде. Лекин ука ўқимай қолганимнинг боиси бор. Отадан ёш айрилдик. Он-

фирини ҳаёларига ҳам кел-тирмаган бўлсалар керак. Бериндаги химия заводи-лар райониде биринчи бомба-риг портлаши биланоқ шаҳар-да дарров чироклар учирли-ди. Лекин совет умучиларига йўл кўрсатиб берадиган белги-лар энди манаюнда эди. Бизга ҳатто жойда катта ёғин бошлаган эди, шунинг учун ҳам улар бомбардимон қилишни давом эттири беришди.

Немислар саросимига тушиб қолганларидан кейин эсларига келиб, ҳақ хушумидан мудо-фаа системасини ишга солиш-ди. Юзлаб прожекторларнинг нури осмонни титкиламодда, зенит тўпларининг снарядлари ҳамма томонда ёрилмоқда эди. Уччи радист Кротенко ба-зага радиогамма нобориб, «Мен — Бериндаман, вазифа-

Душанба шаҳри.

Ж. ТОШМАТОВ.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

Душанба шаҳри.

ТОЖИКИСТОНДАН ХАТ УЧ ХИСЛАТ

Қўйили Тожикистондаги Норақ қишлоғининг номи оламга маш-хур. Бу ерда жаҳонда энг баланд тўғонли Норақ ГЭСи бунёд этил-ляпти. ГЭСини бутун мамлакат қўрқати. Ҳозир бу ерда қирғи уч ми-лярд вақилларининг филонор қурувчилари ишлаётди. Яқинда бунёд-корлар гўт катта галабани қўлга киритдилар. Асрлар оша бўйин эммаган асос Вахш дарёсининг йўли тўсиди. Дарё узунлиги 1928 метрли тоғ ости тоинелдан она бошлади.

Биринчи доволдан ошиди. Энди навбат — ГЭС подташминиси қурилишида. КПСС XXIII съезди Директиваларида 1970 йилгача Норақ ГЭСининг дастлабки агрегатлари ишга туширилиши кайд қи-линган. ГЭС билан энергия ҳосил қилиш қўлайлигига қўймай, Ўрта Осиё республикаларининг бир миллион гектардан кўпроқ ерига сув чиқарилади, қўлар гулстонга айланади.

ГЭС қурилишида қардош Ўзбекистондан келган азамат ўзбек ўғлонлари ҳам кўп. Қўнида ана ўшалардан бири — андижон-лик тоғтегар Мўминжон Уринов ҳақида ҳикоя қиламиз.

У билан илк бор тоғ бағри-да учрашдим... Ўзиёлар «СВУ-2» тоғ пар-малли машинаси тоғ қисмига қон етказиб беради. Йўқ-йўқ, қон эмас, тоғ сийнасини тилка-пора қилиб ҳарсангларни қў-пурларини сураб тешиклар ол-дига келишди. Тешикларга бо-диринг тахлит порох жойлаб, шупурини қувват берувчи ну-қтага уладилар.

Орқароққа юрннг, ҳозир портлайди, — деди Ҳамроҳим Волода. Тўрт юз метрча орқа-га келиб турдик. Ана шунда Ҳамроҳим Волода Мўминжонга рўпара қилди.

— Мўминжон, бу киши би-лан танишми? — Мўмин-жон ақанин бетидаги марва-ридек тер томилири тепадаги лампочка нурини йилтиллаб қи-ришди. Пешанасидаги каска чў-роқаси қўзғини тиндирди. Сўрашди.

— Яхшимизиз ука, келинг, — деди у қўлини дўстона қи-яиб. Шу пайт бирдан портлаш бўлди. Тошларнинг шарқала-ни эшитилди.

— Майли, индан сўнг гул-лашганимиз маъхўр. Ҳозир қў-риб турибсиз... — деди Мўмин-жон.

Кеч соат беш. Тайинланган жойга вақтида келдим. Икки машина Пулисанин томондан ишчиларни келтириб «Гастро-ном» магазини олдида тушир-ди. Ҳар бир кишига сийчқлаб

қарайман. Мўминжон ака нима-гадир қўрқимайди. Бир озадан сўнг ана бир машина келди. Йўқ, чамаси икки соатча кут-дим. Келмади...

Эртасига яна тоннелга чиқиб бормоқчи бўлидим. Лекин ке-чига учрашувдаги тизиз вақтинг ўйлаб бариб сўхбатлашми-нинг ёлғиз бўлмаслигига кўзи-минг етди. Кечки пайт кутини-га қарор қилдим.

Объектма-объект юриб кун-ининг неч бўлганини сезмай қол-дибман. Шойининг кечати жойга — «Гастроном» магази-ни томон йўл олдим. Катта йўл бўйлаб у ён-бу ёнида ўтаётган кишиларни қузатиб келаятган эдим, катта йўлнинг нариги изидан кимдир қақирди:

— Хов, ука!

Таниш овоз. Овоз келган то-монга қарайман. Мўминжон ака мени қақирди. Суюниб, йўл-ни кесиб ўтдим.

— Укажон, уэр, кеча вағда бериб келолмадим. Ўзимам жу-да хижолат бўлидим. Шу де-сангиз бир Арнабий деган ҳам-касб дўстимизнинг оиласи Урал-дан келаятган экан. Телеграм-ма кеб қопти. Арнабий кутишга чиқиниши айтиб, ўринга иш-лаб туришимни натиомс қил-ди. Юзидан ўтолмадим. Кечки сменда ишлаб қолдим. Қайта-га уйга бараварсангиз бўлган-кану... — деди Мўминжон ака хижолатли оҳанда. Унинг чап қўлида икки-уч қорғозга ўроқ-лик нарса. Афтидан, ҳозиргина магазиндан чиқканга ўхшайди. Юзига змидан боқиб аллақан-дай бесаранжомлигини пайқа-дим.

— Хай, майли. Юринг, эн-ди самоварда бирорта чойни майдалаб тайиланамиз, — дея уни чойхонага таклиб қилдим.

— Укажон, ҳафа бўлмасиз. Ҳозир майда-чўйда олиб касал-хонага кетаятган эдим. Уйдан албатта сиз билан учрашмиш ниятида чиққан эдим, ишчилар-римиздан бири похуш хабарин айтиб қолди. Бригадамиз ичи-ни Ефим Шварц тоғия парма-лаётганида бошга харсан тош

қилиб ишлаётган авиация гене-рал-лейтенанти Хоҳлов уша жанговар нулар тафсилотли ҳақи ҳам яхши эсда сақлаб келмоқда.

— Ленинград қилинда тур-ган вақтимизда бизга, Герма-нияга учиб бориб разведка ки-лиш ва Берлиннинг ҳарбий объектларини бомбардимон қилиш учун шайлангилар, деб буйруқ берибди, — дейди Петр Ильич. Биз дарров Эсто-ниянинг Эзель оролига учиб бордик. Бу орол Балтика де-низининг шимолий қисминда. Учиб бориладиган йўлни, фа-шистар пойтахтидаги объект-ларни ўрганишга, самолётлар-ни тайёрлашга тўрт кун вақ-тимиз кетди.

— У самолётлар қанача са-моётлар эди? — «ИЛ 41» самолётлари бў-

либ ишлаётган авиация гене-рал-лейтенанти Хоҳлов уша жанговар нулар тафсилотли ҳақи ҳам яхши эсда сақлаб келмоқда.

— Ленинград қилинда тур-ган вақтимизда бизга, Герма-нияга учиб бориб разведка ки-лиш ва Берлиннинг ҳарбий объектларини бомбардимон қилиш учун шайлангилар, деб буйруқ берибди, — дейди Петр Ильич. Биз дарров Эсто-ниянинг Эзель оролига учиб бордик. Бу орол Балтика де-низининг шимолий қисминда. Учиб бориладиган йўлни, фа-шистар пойтахтидаги объект-ларни ўрганишга, самолётлар-ни тайёрлашга тўрт кун вақ-тимиз кетди.

— У самолётлар қанача са-моётлар эди? — «ИЛ 41» самолётлари бў-

либ ишлаётган авиация гене-рал-лейтенанти Хоҳлов уша жанговар нулар тафсилотли ҳақи ҳам яхши эсда сақлаб келмоқда.

— Ленинград қилинда тур-ган вақтимизда бизга, Герма-нияга учиб бориб разведка ки-лиш ва Берлиннинг ҳарбий объектларини бомбардимон қилиш учун шайлангилар, деб буйруқ берибди, — дейди Петр Ильич. Биз дарров Эсто-ниянинг Эзель оролига учиб бордик. Бу орол Балтика де-низининг шимолий қисминда. Учиб бориладиган йўлни, фа-шистар пойтахтидаги объект-ларни ўрганишга, самолётлар-ни тайёрлашга тўрт кун вақ-тимиз кетди.

— У самолётлар қанача са-мо

